

жолибки тѣ, и да не имъ даватъ вѣчъ пов-
седнеки тѣ храня: заиро то, каква полза
(казвахъ) има отъ тѣхъ; само на праздно да
гаджъ хлѣба? Овцы тѣ пасватъ и самы:
заиро е тѣзы пагубъ, толкова хлѣбъ да
са иждикава? Гдѣ то ще го гаджъ тѣ,
(сирч. кѣченца та); вѣй не можете ли
го гады?

И тѣй като почнахъ да са прекла-
ниятъ на прѣльстителныи-тѣ имъ съвѣтъ;
и вѣчъ вѣхъ въ намѣреніе, да послѣдѣ-
ватъ по съвѣтъ-тѣ имъ.

ТѢЛКОВАНИЕ.

Овчаръ-тѣ е Іисусъ Христосъ, „до-
брый-тѣ пастирь, който си полага душа-
тѣ за овцы тѣ.“(а) Я когато са възнесе-
на небо то; въ това негово от-сѫтствіе,
срѹчи словесното си стадо на Апостолы-
тѣ, а слѣдъ тѣхъ, на Патріарси тѣ. Я, Яр-
хіерен тѣ, Духовныци тѣ и църковни тѣ
сѫчители; тѣ имъ вѣхъ спомагачи, като
вѣрни тѣ овчарски кѣчета, зада от-плож-
датъ отъ словесното Христово стадо, Бо-

(а) Йован. 10. 11.